

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, [1619]

Phalaris primus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1448](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1448)

ΦΑΛΑΡΙΣ Α.

PHALARIS PRIMVS.

Vincentio Obsopæo interprete.

ARGVMENTVM.

Phalaris Agrigentinorū tyrannus fuit, cui faber quidam Perillus, siue Perilaus taurum æreum obtulit, ita factum, vt in eum homines damnati coniecti succenso igne torterentur atq; inter cruciandum dum vociferarentur, mugitus bouum ederent. Hunc taurum fingitur hic Delphos mittere, vt ibi in templo inter cætera donaria Deo consecraretur. Et quia apud omnes pro crudelissimo atq; immanissimo idem habeatur, & ob id metuebat ne donum hoc Delphi, vt ab impio & nefario profectum, rejicerent, oratione hac contra famam hanc de se sparsam, per legatos sese defendit. Oratio generis iudicialis est, status qualitat. Nam & tyrannidem occupasse, & nocentes quosdam puniisse se fateatur, sed id iure ac necessitate quadam factum ostendit. Exordium à voto incipit. Narratione consilia & causas susceptæ tyrannidis, & quomodo eandem gesserit, postremò etiam qua necessitate ad supplicia sumenda, & custodiam corporis comparandam compulsus fuerit, exponit, quæ & ipsa confirmandi vicem habent. Post hæc autem confirmatio sequitur, qua se à crimine crudelitatis defendit, argumentis à simili, à legibus, & causa, à signis & comparatione sumptum, eleuando interim etiam tyranni nomen, & inuidiam ab exemplis, & exaggerando necessitatem puniendi, ob multitudinem periculorum indies in hoc genere succrescentium. Per acta causa ad commendationem muneris transit, quam à causis & honestate dedicationis trahit. Peroratio ex persona legatorum fit, quæ aßeueratione dictorum, & ipforum obtestatione perficitur.

Πριψφ ημάς, ὁ
Δελφοί, ὁ ἡμίτε
ρος δ'ωάσης Φά
λαετς ἄξοντα

ἔω θεῶ τὸν ταῦρον τοῦτον,
καὶ ἡμῖν ἀελιξομένους τὰ
εἰκότα ἥριτε αὐτοῦ ἐκάνον,
καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀναθήματ' ὅ
ἄρ μὲρ οὐδ' ἐνκα ἤκομψ, ταῦ
τά εἰσι. ἂ δέ γε πῶς ὑμᾶς
ἐπέειλην· Ἐγὼ φησιν, ὁ Δελ
φοί, καὶ παρὰ πᾶσι μὲρ τοῖς
Ἑλλησι, τοῖούτ' ὅπολα μὲρ
ἐλάει, ὅποῖός ἐμι, ἀλλὰ μὴ
ὁποῖον ἢ παρὰ τῶν μιθού
των καὶ φθονούτων φήμη
τοῦς τῶν ἀγνοούτων ἀκοῦς
παρὰ δέδωκν, ἀντὶ τῶν πάν
των ἀπαξομίλῳ ἄν, μάλι
στα δὲ παρ' ὑμῖν, ὅσθ' ἰσοί τε
εἰσι, καὶ πᾶρθεροι τῶ Πυθίην,
καὶ μονοῦ οὐδ' οἰκοί, καὶ ὅς
μωρόφοι τοῦ θεοῦ ὑγῆμα ἔρ,
εἰ ὑμῖν ἀπλοξομίλῳ, καὶ
πείσαιμι, μάλτῳ ὠμὸς ὄπαι
λῆφθαι, ἢ τοῖς ἀλλοῖς ἄπαι,
ἂ ὑμῶν, ἀπλοξομῆτος ἴσι
φορς εἰσι, ac tantum non Dei familiares atque dome
stici. Etenim persuasissimum habeo, si me vobis purga
uero, atque ostendero frustra crudelitatis suspicionem de
tue incidisse, etiam alijs omnibus me per vos purgatum fo
re.

Isit nos huc les
gatos, ὁ Del
phi, princeps
nosser Phala
ris, tantum hunc Apollinē

adducturos, ac vobis pauca
quædam auditu non idonea,
cum super duce nostro, tum
super oblato munere verba
facturos. Itaq; quorum gra
tia huc profecti venimus,
hæc sunt. Cæterum hæc vo
bis exponenda nobis in man
datis dedit. Ego, inquit, ὁ
Delphi: talē de me apud om
nes Græcos esse existimatio
nem, qualis sum, at non qua
lem me odio prosequētium,
aut inuidiorum mendax fa
ma apud ignotos traduxit:
præ omnibus rebus permuta
tione facta amplecti ves
tim. Maximè verò omnium
apud vos talem de me opi
nionem esse optarim, qui ὅ
ceteros vitæ sanctimonia
antecellit, ὅ Pythij affes
sorez estis, ac tantum non Dei familiares atque dome
stici. Etenim persuasissimum habeo, si me vobis purga
uero, atque ostendero frustra crudelitatis suspicionem de
tue incidisse, etiam alijs omnibus me per vos purgatum fo
re.

θα. καθὼ δὲ ὦν ἐρῶ τὸ θεῶν
 αὐτῶν μαρτυροῦμαι. ὅρ' ἐκ' ἐνὶ δι-
 πλου παραλαβήσθεσσι, καὶ ψα-
 λῆ λόγῳ παραλαβήσθεσσι. ἀν-
 θρώπου δὲ τὸ ἴσως ἐξαπατή-
 σαι ῥάδιον, θεῶν δὲ καὶ μάλα
 τῶν, ἀφραδίαν, ἀδυσία
 ἐρῶ τὸ ἴσως ἀφανῶν ἐν Ἀκρά-
 γαντι ὄν, ἀπὸ τῆς καὶ τῆς ἀπὸ
 ἐν γυρονῶς, καὶ τραπεζῆς ἐλθῆ-
 εἴως, καὶ παλαιῶν πεσοχικῶς,
 ἀπὸ διττῶν, τῆ μὲν πόλει δι-
 μοτιῶν ἐμῶν παρ' ἑαυτῶν, ὅτι
 δὲ συμπολιτῶν μὲν ἐπι-
 κτῆ καὶ μὲν τῶν βίωσιν τῆς
 ὄν, καὶ ὑβριστῶν, καὶ ἀνέκασ-
 εἰδῆς ὁδῶν ἐκείνων μου, ὅτι
 πατέρω ἐκείνων βίω. ἐπεὶ δὲ
 ἰσῶν τὸς τὰν ἀντία μοι πο-
 λιτῶν μὲν, ἐπιβουού-
 τας, καὶ ἐξ' ἀπαντ' ὅ τῶ-
 πον ἀνελθῶν μετ' ἑστῶντας (δι-
 ρῶ δὲ ἡμῶν τότε ἡ πόλις)
 μίαν

aut contumeliæ, aut præcipitati iudicij, nemo me unquam
 sub prioribus vitæ annis insimulavit. Verùm cum argumen-
 tis non dubijs perspicerem eos qui diuersam à me in admi-
 nistranda Repub. rationem sequebantur, vitæ meæ moli-
 ri insidias, ac omnibus modis mei è medio tollendi occasio-
 nem captare ac quærere, nostra verò ciuitas seditionibus sa-
 etiosis dissecta ferueret: vnicum illud effugium in tantis re-

rum

re. Porro autem ipsum deum
 eorum quæ dicturus sum,
 testem inuoco, quem nullo
 modo passum decipere, aut
 falso et ficto sermone cir-
 cunducere. Fortasse enim
 hominibus imponere haud
 operosum est: at Deo ver-
 ba dare, maxime verò huic,
 id verò nullo modo fieri po-
 test. Caterùm ego inter
 Acragantinos non ex ob-
 scuris sum maioribus: ve-
 rum si quisquam alius, ex
 illustri loco natus, ac libe-
 raliter educatus, tum in-
 genuis disciplinis et arti-
 bus imbutus, vrbì memet
 popularem exhibere non
 destitit: ijs verò qui me
 cum in eadem versabantur
 Repub. æquum et mode-
 stum me præstiti. Violentia
 autem, aut illatæ iniuria,

μίαν τῶν τῶν ἀφροσύλῃ καὶ
 ἀσφάλειαν ὑβριστικῶς, τὴν αὐ-
 τῶν ἄμα καὶ τῆς πόλεως σωτη-
 ρίαν, ἢ ἐπιθέσειν τῆς ἀρχῆς
 ἐκείνου ἢ ἀνασείλαιμι, καὶ
 ποῦσαιμι ἐπιβουλεύοντας,
 τὴν πόλιν δὲ σωφρονεῖν κα-
 ταναγκάσαιμι. καὶ ἢ ἔρ ἢ
 οὐκ ὀλίγοι ταῦτ' ἐπαυνοῦντες,
 ἀνδρες μέγιστοι, καὶ φιλοσό-
 φιδων, οἳ καὶ τὴν γνώμην ἢ
 δεῖν τὴν ἐμὴν, καὶ τῆς ἐ-
 πιθέσεως τὴν ἀνάγκην τέ-
 τοις συναγωνισαῖς χησάμε-
 νον ἔραδίως ἐκράτησεν ἢ ἐπι-
 κερήσας. τὸν τε ὕδρα οἳ ἢ οὐκ
 ἔτι ἐτάραττον, ἀλλ' ἠπάκουσεν
 ἐγὼ δὲ ἤρχον, ἢ πόλις δὲ ἀ-
 παρρησίας ἔω. σφαγὰς δὲ ἢ
 ἐλάσεσθ' ἢ ἀημάσας, ὅδε καὶ
 τὰ τῶν ἐπιβουλεύοντων ἐρ-
 γασάτω, καὶ τοῖς ἀναγκάσιον
 τὰ τοιαῦτα ἐλατῶν, ἐν ἀρχῇ
 δὲ ἀνασείας μάλιστ'. Φιλαν-

θρω-

siderabant, sed iussis obtemperabant: ego verò imperium ob-
 timebam: ipsa autem ciuitas sua libertate carebat. Ceterum
 eades aut insectationes, aut proscriptiones, ne in eos qui-
 dem à quibus sæpenumerò insidiosè petitus eram, usurpau-
 i, aut exercui. Atqui operaprecium audere eiusmodi, in tu-
 endo principatus imperio potissimum. Etenim humani

tum difficultatibus, securi-
 tatiemque reperi, pariter &
 ciuitati tuendæ salutem, si
 occupato per vim principas
 tu, illorum ferociam refre-
 narem eosq; à struendarum
 insidiarū studio sedatos tra-
 herem, eademq; opera ciui-
 tatem popularium factionis
 & tranquillum statum adi-
 gerem. Et erant sanè non
 parum multi hoc meum in-
 stitutum collaudantes viri
 & modesti, & amantes Rei-
 pub. quibus & mea senten-
 tia & institui iam conatus
 necessitas non fuit obscura.
 Horum itaque vsus & opera
 & consilio, haud difficulter
 voti compos reddebar. Ex
 illo itaq; illi quidem non am-
 plius rebus nouandis, aut
 turbis concitandis studena-
 tes, inter se discordantes dis-

ἐπαρθεῶν, ἢ ἐφ' ἑβόρων δε-
 φθορῶν, ἢ γυναικῶν ἀπασ-
 γαγῶν, ἢ δουρφόρων ἐπιπέ-
 ψους, ἢ ἀσωποτικῆς ἀπει-
 λῆς, ἀκρόποιά μοι καὶ ἀσ-
 κούσαι ἴω. ἦ δὲ καὶ περὶ
 τοῦ ἀφ' ἐνατῶ ἀρχῆν, καὶ
 καταθέσθαι τῶν διωσάσων ἐ-
 σκοποῦμαι, ὅπως μόνον ἀ-
 σφαλῶς πάντας ἄρτις ἐν-
 νόων. ἐπεὶ τὸ γὰρ ἄρχαρον αὐτῶ,
 καὶ πάντα προσημ, ἐπα-
 χθεις ἦδη καὶ σὺ φθόνῳ κατ-
 ματηρῶν ἐδόκει μοι εἶναι, τὸ
 δ' ὅπως μηκέτι τῶ αὐτῆς τι-
 νος θρασύειας δεισσοῦται ἢ πό-
 λιν, τὸτ' ἐφύζω ἐτι. καὶ γὰρ
 καὶ ἀρχῆν ὅ περὶ ταῦτα ἔσ-
 χον, οἱ δὲ ἦδη τε σιωπῶντες
 ἐπ' ἐμῆ, καὶ περὶ τοῦ πρόπου
 τῆς ἐπιβουλῆς καὶ ἀπειλοῦς
 ἐσκοποῦντο. καὶ σιωμοσι-
 ας σιωπῶντες, καὶ ὄντα
 ἠθροίζον, καὶ χεῖματα ἐποεί-
 ζον.

animo cogitabundo querebam. Porro autem ciues mei con-
 citata seditione iam aduersus me insurrexerant, deque
 struendarum insidiarum ratione, faciendaque defectione
 deliberabant. Quin etiam clandestinis conspirationibus
 iam coniurauerant, armaque collegerant, pecunias priua-
 tis impensis comportauerant, ciuitates finitimas ad feren-

contumeliosas corrupcio-
 nes, aut ephēborum stuprā
 abominanda & nefaria,
 aut iniuuiosas satellitum ima-
 misiones, aut conminatio-
 nes tyrannicas ita aduers
 fabar, ut ne audire quidem
 faspuarem. Iam verò de
 demittendo quoque impe-
 rito, principatūque depom-
 nendo mecum inito consi-
 lio deliberabam, si quo mos
 do tranquille atque securè
 à curarum fluctibus libe-
 ratus quiescerem. Etenim
 principem agere, ac res o-
 mnes ut recte fierent admini-
 nistrare, prouinciam gra-
 uem ac odiosam esse existi-
 mabam, & rem non sine ina-
 uidia laboriosam. Sedenim
 ne posthac tali administra-
 tione egeret ciuitas, in eā
 cogitatione suscepta adhuc
 versabar, ac iam olim eā

ζουζ, καὶ τὸν ἀσυγάτους
 ἐπικρατοῦζ, ἢ ἰς τῶν Ἐμοδ-
 δα, παρὰ Λακεδαιμονίους καὶ
 Ἀθηναίους ἐπὶ δούλουζ. ἂ
 μὲν γὰρ περὶ ἐμοῦ αὐτοῦ, ἀ-
 ληθεύειν, ἰδίως οὐκ ἦδη αὐ-
 τοῖς, καὶ ὅπως μὴ αὐτοχθεῖα
 διασπαράξωσι ὑπέλοι, καὶ
 ἀσλοποδῶσαι ἐπὶ νόου, δημο-
 σία σπυρδύμφοι, ἐξέσπον τῆ
 ἐν δὲ μηδὲν παθεῖν τοιοῦ
 τῶν οἰθνοῖ αἰτιοι, φωρὰ ἐν τῶ
 τῶν ἐπιουλιῶ, καὶ μάστιχα
 καὶ Πύθου, ὀνόματα τε πε-
 δάξας, καὶ τὸν μολούσας
 ἱκασα ἐπιπέμωρ. ἐγὼ δὲ ἐν-
 ταῦθα ἦδη ὑμᾶς, ὦ Δελφοί,
 ἐπιτῆ αὐτῆ θεοῦς ἐν τῶ λο-
 γισμῶ ἡγομῆφους, ἀξίω περὶ
 τῶν τότε πρακτέων μοι
 συμβουλεύσαι, ὅτι ἀφυσυλο-
 πτωσ ὀλίγου δὲ μὲν ληφθεῖς, ἐξ ἡ
 ζωῆ τινὰ σωτηρίαν περὶ τῶν
 παρόντων. πρὸς ὀλίγου αὐ,

λίξι μισσι, quorum indicio singula cognoui, atq; sagaciter de-
 prehendi. Ego verò hoc loco vos, ὦ Delphi, in hoc ipso me-
 tu, quem nunc ipsa oratione quàm acerbus fuerit, facile
 sentitis, volo super his quæ tunc acta sunt, consilium mihi de-
 tis, quo tempore nulla munitus custodia fermè captus, re-
 bus difficilimis vrgentibus salutem quærebam. Proinde

paulisper

dum missis copijs auxilium
 accersuerant, iamq; in Gra-
 ciam ad Lacedaemones ato-
 que Athenienses legatos pe-
 titum subsidium miserant
 Quorum autem criminum
 reum me facturi essent,
 iam illis deliberatum erat,
 tum quæmadmodum ad mor-
 tem memetipsum mihi con-
 sciscendam adducturi for-
 rent, atrociter commina-
 bantur. Præterea quæ sup-
 plicia excogitabant his qui
 publicè puniendi forent,
 occultè non tulerunt. At-
 enim quòd nihil tale, præ-
 ter illorum spem atque sen-
 tentiam perpeffus sim, dixi
 immortalibus acceptum re-
 fero, quorum opera mihi
 detectæ sunt insidia: ou-
 mnium verò, maximè Py-
 thio, cuius beneficio et in-
 somnia mihi ostensa sunt. il-

ἢ γνάμη ἐς Ἀκράγαντα παρ
 ἑμὶ ἀπεδημύευντο, καὶ ἐ-
 δούτων τὰς παρασκευὰς αὐ-
 τῶν, καὶ τὰς ἀπειλὰς ἀκούευν-
 τος, ἄπατι, τι δὲ ποιεῖς; ὡ-
 πανδραπία χεῖρα πρὸς αὐ-
 τὸς ἔτι, καὶ φέρεσθαι, καὶ ἀνέχε-
 σθαι, ὅσον ἀντίκα κωλύοντα
 πείθεσθαι τὰ ὑσάτα. μάλλον δὲ
 γυμνῶ ἢ δὴ ἐπέχεσθαι τὴν σφα-
 γνῶν, καὶ τὰ εἰλητάλα ἐν ὀ-
 φθαλμοῖς ὄρεσθαι ἀπεικνύμενα;
 ἢ τὰ μὲν βιαῦτα ποδῶν ἰλι-
 θίον τινὸς εἶνα, γυμνῶα δὲ
 καὶ ἐνδράσθαι ἡγεμονοῦντα, καὶ
 χοιλῶ ἑμφρονῶ καὶ ἠδικη-
 μένον ἀνδρὸς ἀναλαμβάνοντα,
 μεταβῆναι ἐκένους, ἑμαυτῶ
 δὲ ἐκ τῶν ἰόντων, τὴν ἐς τὸ
 ἐπιὸν ἀσφάλεια πρὸς ἀσχεῖναι
 ταῦτ' οἶδ' ὅτι δὴ βουλομένη
 τι ἄρ. τί ἔργον ἐγὼ μετὰ τούτ' ἐς
 ποιεῖς; μετασχεῖν ὅτι
 τὸς αἰτίους, καὶ λόγου με-
 τὰ τοῦς

gitatione animo concepta, hominisque prudentis & iniuria
 affecti, iracundia suscepta illos prosequi: mihi verò ipse è
 presentibus periculis emerso in posterum securitatem præ-
 pararem? Hæc sat scio mihi facienda fuissetis. Quid
 ergo ego post hæc feci, qui accersitis reis atque noxijs, &
 concessa illis sandi atque respondendi copia, & adductis ar-

τὰ οὐς αὐτοῖς, καὶ τοὺς ἐ-
 λύχρους παραγαγῶν, καὶ ὅ-
 πως ἐξελίξας ἕκαστα, ἰσά-
 μιδ' αὐτοὶ ἐτι ἕξαρροι ἕξαρ-
 ἡμωδμυλ ἀγαναντῶν ἰδὲ πλῆ-
 σον, οὐχ ὅτι περὶ βουλόμην,
 ἀλλ' ὅτι μὴ εἰσὼς ἔμ' αὐτῶν
 ἐμ' ἐκάνη τῆ περὶ αἰσῶν μᾶ-
 ρου, ἡ δὲ ἐξ ἀρχῆς ἐνισησάμην,
 καὶ τὸ ἀπ' ἐκένου, φυνάπῶν
 πῶν ἐμωδῶν ὁστὶν ἡδὲ, ἐκ-
 νῶν δὲ τὰς ἀπ' ἐπιβουλόνας
 μοι κολάσων, εἰδ' οἱ ἀνθρώποι
 ἐμὲ τῆς ὁμοτύτης ὁ αἰτιῶν
 ται, οὐκ ἐτι λογιζόμενοι, πα-
 ρὰ ποτέρου ἡμῶν ἢ ἡπρό-
 τητύτων ἀρχῆ. σκελεδόντων
 ἢ τὰν μίση, καὶ ἐφ' οἷς ἐ-
 κολάσονται, τὰς τιμωρίας αὐ-
 τὰς ἡτιῶν ὅ, καὶ τὰς δολο-
 ῦς ἐμ' αὐτοῖς ὁμοτύτας. ὅς
 μοι οὐκ ἔστι παρ' ἡμῶν ἰσ-
 ρόντων τινὰ ἰδῶν ἀπ' τῆς
 πείρας εἰσὼς ἡμῶν, ἀ πῶν
 ἐτόλ.

*sumptum. sit supplicium, negligenter complectentes: pae-
 nas tamen sceleritatis ciuibus irrogatas, in crimen vocant,
 easque quae sibi in illis exeruciandis committi vise sunt cru-
 delitates. Non dissimile factum, si quis apud vos sacrile-
 gum quandam praecipitio mulctatum vidisset, caeterum quae
 nefarie*

gumentis, singulisque diu-
 genter & accuratè explo-
 ratis atque conuictis postea,
 quam nihil amplius infi-
 ciari poterant meritum de
 illis sumpsi supplicium, dea
 hementer excandescens, non
 quod mihi perniciem ma-
 chinati fuerant, sed quod in
 illo propositio me permane-
 re non suissent, quod ab is-
 nitio prosequendum mihi
 constitueram? Et iam ab
 illo tempore me ipse comi-
 tatus satellitum stipatum cu-
 stodire non desino, atque
 ex illis quotquot ex oculis
 insidiosè me petiuerint,
 supplicio afficere pergo.
 Deinde homines crudelita-
 tis me accusant, non valde
 reputantes ab vero nostrum
 primum huius mali initium
 subintroducendum sit: ea quae
 in medio euenerunt, & quam
 ob rem de ciuibz nefarijs

ἐτόλμησεν, μὴ λογίζασθαι, ὡς
 ὑμῶν ἐς τὸ ἱερόν παρῆλθε,
 καὶ κατέσπασε τὰ ἀναθήμα
 τα, καὶ τοῦ ξοάνου ἔψατο,
 καταγοροῖν δὲ ὑμῶν πολλὰ
 πλὴν ἀγριότητα, ὅτι ἐπιβίβη
 τε, καὶ ἱεροὶ εἶναι λέγοντον,
 ἐπιμέναντε ἀνδραπορῆσαι.
 ἦν, πλεονάζον τοῦ ἱεροῦ (καὶ
 ἔρ' οὐ πολλὸν πόρρω τῆς πο
 λως εἶναι λέγεται ἢ πέντε)
 καταλαβὴν τῶν ἀναθημάτων.
 ἀπ' οἴμα, αὐτοὶ τε γιγασκ
 οῦν, ἢ τὰ πάντα λέγει τις καθ
 ὑμῶν, καὶ οἱ ἄλλοι πολλοὶ
 ἐπαίεσθαι ὑμῶν πλὴν κα
 τὰ τῶν ἀσθενοῦντων ἀμότη
 τα. τὸ δ' ὄλον, οἱ δὲ μοι ἐκ
 ἐξιδάσκοντον, ὁποῖός τις ὁ τοῖς
 πράγμασι ἐφιστάσθαι, ἢ
 τι δικαίον, ἢ ἀδίκον αὐ
 τὸ ἀπλῶς τὰ τῆς τυραννίδος
 ὄνομα μισοῖ, καὶ τὴν τυρανν
 ἢ ἢ Αἰακὸς ἢ Μίνως ἢ Ραδά
 μανθῦς ἢ, ὁμοίως ἐξ ἀπαντ
 ἀνθρώπων σφόδρως, τὸς πᾶ
 στον =

iniustus, simpliciter ipsum nomen tyrannidis prosequuntur
 odio, ipsiᾶς tyranno extremè insensi sunt, & tamen si Aeacus
 aut Minos aut Rhadamanthus principatum gesserit, omnes
 tamen ex æquo è medio tollere appropèrant, malos illorum

nefarie designasset, non re
 putaret, quemadmodum nos
 estu in templum ingressus,
 sublatis furtim preciosissi
 mis quibusq; donarijs fanum
 religiosissimum impiè depe
 culatus esset, ac etiam statuae
 manus sceleratas admouis
 set, magna tandem crudeli
 tatis vos accusaret, quòd
 cum & Græci & sancti esse
 perhibeamini, supplicio af
 fecissetis hominem Græcum
 prope templum. Etenim non
 ita procul ab urbe fertur
 esse petra huic destinata sup
 plicio. At vos, ut opinor, e
 iusmodi hominis stolidita
 tem risu prosequunturi esse
 tis, si quis hæc aduersus vos
 dicere auderet: alij autem o
 mnes vestram aduersus im
 pios maleficos crudelitatem
 collaudabunt. In summa po
 puli non perpendicularis qua
 lisnam ille sit qui rebus im
 perio præst, siue iustus, siue

του μηδὲ τῶν μορμολυκῶν
 ὄφελός τι ἡμῖν γίνεται, ἀλ-
 λὰ τῷ πρὸ τῆς ὕβριος μίθῃ τὸ
 πρᾶγμα ἔοικεν· ὅσῳ γὰρ ἄρ ἰ-
 κνόπων, τὸ σῶθαι πλείους ἢ
 μῖν ἀναφροντοῦ τῷ λοκάστῳ
 ἀφορμαί. φέρειν δὲ ἀνάγκη,
 καὶ τὸ ἀναφρόνητον ἰκνόπῃ
 ἀὰ, καὶ ἰπικαίαν νῆ Δία,
 κατὰ τὸν λόγον, ἀμείποις
 μὲν ἐπικρατίσασιν τὸν γὰρ ἄ-
 வாξ εἰς τὰ τοιαῦτα ἰμπισῶν
 λώακασμῶν, ὁμοίον καὶ
 τῆ ἰποδῆσαι καὶ αὐτὸν εἶναι,
 ἢ φερόμενον τῶν πηλοῖων,
 ἀπλωσίαι. ὅπως δὲ, τίνα οἴ-
 σθαι οὕτως ἄγριον, ἢ ἀνήμε-
 ρον ἄνθρωπον εἶναι, ὡς ἡδέε-
 σθαι μαστιγοῦντα καὶ οἰμωγῶν
 ἀκούοντα, καὶ σφαπτομῶν ὀ-
 ρῶντα, ἀμὲν ἔχοι τινὰ μεγά-
 λων τῶν λοκάστῳ αἰτίαν; ποσ-
 σάνης γουῶ ἰδάκρυτα μαστι-
 γουμῶν ἄπῳ; μασσάνης
 δὲ θελῶν, καὶ ὀδύρεσθαι τῷ
 ἰμαυτῷ

curitatis utilitatem seni-
 mus, sed omnis nostra res
 perinde ut fabula, quæ de
 Hydra fertur, se habet.

Quanto enim plures præ-
 ciderimus, tanto plures no-
 bis puniendi occasiones sup-
 pullulant. Est autem ope-
 raprecium, ut ista feramus,
 ac capita subinde recrescen-
 tia semper recidamus, &
 per Iouem iuxta Iolai insti-
 tutum, igne quoque absum-
 mamus, si salui rerum poti-
 ri cupimus. Etenim eum
 qui necessitate coactus se-
 mel in hæc inciderit, & is-
 psium materiæ non dissi-
 mlem esse necesse est, aut sce-
 leratis ciuibus parcitem,
 perire funditus. In sum-
 ma, quem putatis vsque-
 adeo mentis esse agrestis,
 efferatæq; immanitatis ho-
 minem, cui voluptati sit a-
 lios flagellis cadere, aut
 cruciatorum audire gemi-

tus, aut cædes & carnificinas spectare, nisi vehementem in-
 fligendarum pœnarum causam haberet? Quoties igitur
 dum alij flagris cæderentur, lachrymatus sum? Quoties
 autem meam ipsius fortunam lugere ac deplorare cogor,

ἴμασθ' ἰσχυρὰ ἀνακαλοῦμαι,
 μέγα λόλασιμ' αὐτὸς, καὶ
 προσιωτέραν πομπήν· ἀν-
 θρῖ γὰρ φῦσα μὲν ἀγαθῶ,
 εἴθ' ἢ ἀναγκῆν πιπρῶ, πο-
 λὺν τὸ λολάσθωαι τὸ λολάσθω
 χαλιπότησον. ἢ δὲ δὲ μετὰ
 παρρησίας ἀπᾶν, ἰγὰ μὲν,
 ἢ ἀργαίς μοι πετιθέην πο-
 τίρα βουλοῦμαι, λολάσθω τι.
 νὰς ἀδικῶς, ἢ αὐτὸς ἀπθα-
 ψῆν, ἢ ἴσθ', ὡς οὐδὲν μεμῆ.
 Θεοὶ, ἰδοίμεν ἄν τι θύαναι μὲν
 ἄν, ἢ μηδὲν ἀδικουῦντας λο-
 λάσθω ἢ ἢ τίς φάιν, βου-
 λῆ, ὦ Φαλῆσι, αὐτὸς τιθῆσθω
 να ἀδικῶς, ἢ δίκαιῶς λολά-
 σθω τὸς ἰπιθέλας, τὸ βου-
 λῆν ἄν. αὐθις γὰρ ἡμᾶς, ὦ
 Δελφοί, συμβέλλεις λαλῶ, πότ-
 ρον ἄμαγον εἶναι ἀδικῶς ἢ
 ποθανῆν, ἢ ἀδικῶς σάσθω
 ἰπιθέσσανκὸτα. ἰδὲς ἔσως,
 οἶμαι, ἀνότητος ἔσθω, ὅς ἐκ ἄν
 πετιμήσθω ἴδω μᾶλλον, ἢ σά-
 σθω ἴσθ' ἰσχυρῶς, ἀπρωλήσθω.

grauius ego supplicium
 diuturnius sufferens? a. Eie-
 nim viro natura bono, ne-
 cessitate autem seuo et a-
 marulento, multa durius est
 de alijs sumere, quam de se
 sumi supplicium. Si verò
 liberè quod sentio proferen-
 dum est, ego profectò, si mi-
 hi daretur optio, virum
 velim nonnullos innocenter
 punire, an me ipsum po-
 tiùs mortem oppetere: pla-
 nè persuasum habete, quòd
 nihil cunctatus mori potiùs
 eligerem, quàm homines
 nihil mali præter æquum
 commeritos, supplicio affi-
 cere. Dixit verò aliquis:
 Præoptas potiùs, ô Phala-
 ri, ipse iniuste interire,
 quàm iustis ex causis pa-
 na affligere insidiatorei.
 Velim profectò hoc. Rur-
 sus enim vos Delphos in con-
 siliium voco, virum præ-
 stabilius esse putatis, iniu-
 sta morte oppetere, an in-

iuste seruare eum qui exitium machinatus sit? Nemo, ut o-
 pinor, aded vecors est, et egens animi, qui non viues-
 se potiùs præligat, quàm seruatit hostibus interire.

ἴσθ' ἰσχυρὰ ἀνακαλοῦμαι,
 μέγα λόλασιμ' αὐτὸς, καὶ
 προσιωτέραν πομπήν· ἀν-
 θρῖ γὰρ φῦσα μὲν ἀγαθῶ,
 εἴθ' ἢ ἀναγκῆν πιπρῶ, πο-
 λὺν τὸ λολάσθωαι τὸ λολάσθω
 χαλιπότησον. ἢ δὲ δὲ μετὰ
 παρρησίας ἀπᾶν, ἰγὰ μὲν,
 ἢ ἀργαίς μοι πετιθέην πο-
 τίρα βουλοῦμαι, λολάσθω τι.
 νὰς ἀδικῶς, ἢ αὐτὸς ἀπθα-
 ψῆν, ἢ ἴσθ', ὡς οὐδὲν μεμῆ.
 Θεοὶ, ἰδοίμεν ἄν τι θύαναι μὲν
 ἄν, ἢ μηδὲν ἀδικουῦντας λο-
 λάσθω ἢ ἢ τίς φάιν, βου-
 λῆ, ὦ Φαλῆσι, αὐτὸς τιθῆσθω
 να ἀδικῶς, ἢ δίκαιῶς λολά-
 σθω τὸς ἰπιθέλας, τὸ βου-
 λῆν ἄν. αὐθις γὰρ ἡμᾶς, ὦ
 Δελφοί, συμβέλλεις λαλῶ, πότ-
 ρον ἄμαγον εἶναι ἀδικῶς ἢ
 ποθανῆν, ἢ ἀδικῶς σάσθω
 ἰπιθέσσανκὸτα. ἰδὲς ἔσως,
 οἶμαι, ἀνότητος ἔσθω, ὅς ἐκ ἄν
 πετιμήσθω ἴδω μᾶλλον, ἢ σά-
 σθω ἴσθ' ἰσχυρῶς, ἀπρωλήσθω.

καὶ τοὺς πόδας ἐγὼ καὶ τῶν ἐπιχαρισάντων μοι, καὶ φανερῶς ἐληλιγμένον, ὁμῶς ἐσώθη: οἶον Ἀκαρθοῦ τὸν, καὶ Τιμοκράτην, καὶ Λεωγόραν τὸν ἀδελφόν αὐτῶ, παλαιᾶς συνθηκῆς τῆς πρὸς αὐτὸς μνημονούσης, ὅταν δὲ βῆς λυθῆτε τὸ μὲν ἀδελφία, τὸς ἄσφοιτῶντας εἰς Ἀκράγαντα ξύνης ἐρωτήθητε, ὅποιος ἐγὼ περὶ αὐτῶς εἶμι, καὶ ἂ φιλανθρώπως πεσφόρομαι τοῖς καταύροις: ὁ γὰρ καὶ σκοπὸς ἐπὶ τῶν λιγμένων ἔχω, καὶ πονθήνας, τίνων, καὶ ὅθεν κατακτάσασιν, ὡς κατ' ἀξίαν τιμῶν, ἀπέτιμοι αὐτῶς. ἔνιοι δὲ καὶ ἐξέπιτυχοῦσι φοιτῶσι παρ' ἐμὲ, οἱ βρώταδοι τῶν ἐπιλύων, καὶ οὐ φάγουσι τὴν συνουσίαν τὴν ἐμὴν. ὅσπερ ἀμίληα καὶ πρόβω ὁ βροχὸς Πυθαγόρας ἦκεν εἰς ἐμᾶς ἀπὸ τῆς ἑρῆς ἐμοῦ ἀκηκοὼς, ἰσθὲ δὲ ἐπαράθη, ἀπῶνθη

Et quónam ego ex his qui manus mihi admouere conati sunt, seruaui, (quorum de numero est Achanus ille cum Timocrate & Leogora) Veteris quæ mihi cum illis fuit consuetudinis & amicitie recordatus? Ceterum si ita vester fert animus, atque adeò vobis cordi est meos mores nosse propius, eos qui in Acraganta frequenter commeant hospites interrogate, cuiusmodi ego me erga illos gerere soleam, aut ostendere, & num humanum & liberalem me præbeam accedentibus, qui exploratores etiam in portis constitutos habeo, neque non auditores, quinam & inde nauigant, ut certior factus, pro dignitate honorem habens dimittam illos. Nonnulli quoque studiosè & sua sponte me visunt, Grecorum quidem sapientissimi, neque nostram conuersationem respuunt, aut subterfugiunt: quemadmodum nuper sapiens ille Pythagoras ad me venit, cum longè a-lia de fama mea inaudisset.

Postea verò quàm omnia seculis

θῶν ἱπανῶν μὲ τῆς δικαιο-
 σωμῆς καὶ ἰλιῶν τῆς ἀναγ-
 κίας ἀμόγητ' ὦ. ἔτα οἴ-
 ομαι, τὸν πρὸς τὸς ὀθνῆς φι-
 λάνθρωπον οὕτως, ἀδίκως
 τοῖς οἰκείοις πεσφύριδα, ἔ-
 μὴ τι σφφύριδῶς ἠδελυθῶς
 ταῦτα ἢ ἔρ' ἵερ' ἱμαντ' ἀφ-
 ηλιόλογμα ὑμῖν, ἀλυθῆ καὶ δι-
 καιοῦ, καὶ ἱπανόν μακρον, ὡς
 ἱμαντὸν πάθω, ἢ μίθους ἄ-
 ξια. ἵερ' δὲ τὸ ἀναθῆμα
 τ' ὦ, ἡσάρδ' ὅμας ἀκούσαι, ὅ-
 θῶν, καὶ ὅπως τὸν ταῦρον ἔ-
 ζῶν κτησάμεν, οὐκ ἐκ δού-
 αῦτὸς τῶ ἀνδριανόποιῶ. μὴ
 ἔρ' οὕτω μανάλω, ὡς τοῖδ.
 των ἰπιθυμῶσα λιτημάτων.
 ἀπὸ Πρίλα ὦ λῶ τις ἱμερδα-
 πὸς, χαλκῆς ἢ ἀγαθὸς, πο-
 νηρὸς δὲ ἄνθρωπ' οὗτ' ὦ
 πάμπαν τῆς ἱμῆς γνώμης
 διημψτηκὸς, ὥτεο χαριῶ-
 οἶ μοι, ἔ κεν λῶ τινα λέ-
 οασιν ἱπινοῶσθ, ὡς ἐξ ἄ-
 παντ' ὦ

dam Perilus nostratis gentis homo, egregius quidem & in-
 geniosus artifex, ceterum naturā malus & improbus. Ille
 tota via cūm à sententia mea aberrasset, putauit se mihi rem
 admodum gratam facturū, si nouum quoddam supplicij ge-
 nus excogitasset, quasi præ omnibus rebus præcipuam in su-
 mendis

eus se habere comperit, dis-
 cessit collaudans me in sci-
 tia : ob crudelitatem verò
 necessario mihi exercendam
 mei miserescens. Postremò
 putatisne eum qui erga pe-
 regrinos tam humano affe-
 ctus est animo, aduersus do-
 mesticos tantam exercere
 iniustitiam, nisi præter mos-
 dum iniuria afficeretur?
 Hæc ferè sunt quibus me
 vobis abundè purgatum es-
 se opinor, vera profectò &
 iusta, ac multò magis lau-
 de, vt ego mihi persuado,
 quàm odio digna. Seda-
 nim de misso donario iam
 tempus est, vt audiat is on-
 denam & qua ratione tau-
 rum hunc possederim, stas-
 tuarij opera non locata.
 Neque enim tam demen-
 tis sum animi, vt tales pos-
 sessiones mihi desiderandas
 esse putem. Sed erat quis

ἀπὸ τῶν ἀναστρέφοντων
 καὶ κατασκευῶν τῶν δι-
 κίων ἀπολύειν, ἀναγ-
 νῶν, καὶ πρὸς τὸ ἀδίκως
 ἱπανόντων. ἡσάρδ' ὅμας
 ἀκούσαι τῶν ἱμῶν ἢ ἄλλο
 πρὸς τὸν ἄνθρωπον οὕ-
 τως ἢ ἔρ' ἵερ' ἱμαντ' ἀφ-
 ηλιόλογμα ὑμῖν, ἀλυθῆ καὶ δι-
 καιοῦ, καὶ ἱπανόν μακρον, ὡς
 ἱμαντὸν πάθω, ἢ μίθους ἄ-
 ξια. ἵερ' δὲ τὸ ἀναθῆμα
 τ' ὦ, ἡσάρδ' ὅμας ἀκούσαι, ὅ-
 θῶν, καὶ ὅπως τὸν ταῦρον ἔ-
 ζῶν κτησάμεν, οὐκ ἐκ δού-
 αῦτὸς τῶ ἀνδριανόποιῶ. μὴ
 ἔρ' οὕτω μανάλω, ὡς τοῖδ.
 των ἰπιθυμῶσα λιτημάτων.
 ἀπὸ Πρίλα ὦ λῶ τις ἱμερδα-
 πὸς, χαλκῆς ἢ ἀγαθὸς, πο-
 νηρὸς δὲ ἄνθρωπ' οὗτ' ὦ
 πάμπαν τῆς ἱμῆς γνώμης
 διημψτηκὸς, ὥτεο χαριῶ-
 οἶ μοι, ἔ κεν λῶ τινα λέ-
 οασιν ἱπινοῶσθ, ὡς ἐξ ἄ-
 παντ' ὦ

ἐν τοῖς ἀναστρέφον-
 τibus, καὶ πρὸς τὸν
 ἀδίκως ἱπανόντων.

πάντ' ὁμοίαν ἰσθμῶν ἴσθμῶν
 ἢ δὲ κατασκευάσας τὸν βόρ
 ἤκ' μοι ἡμίσην, ἡμίσην
 ἰδῆν, καὶ πρὸς τὸ ἀκείβησα
 ἔργον ἀκασμῶν. κινῆσας γὰρ
 αὐτῶν, ἢ μνησθῶν ἰδῆ μόνον
 πρὸς τὸ καὶ ἔμψυχον εἶναι δοκ
 κῆρ. ἰδῆν δὲ, ἀνέκραγον ἄν
 θρω. ἄξιον τὸ κτῆμα τῷ Πυ
 θίῳ, ὡς μὲν ὁ ταῦρ ὁ τῶ
 θιῶν. ὁ δὲ Περίλαος παρ
 σῆς, τὸ δ' ἀμάθοις, ἔφη, πλὴν
 ἑοικῶν, πλὴν ἔν αὐτῶν, καὶ πλὴν
 καὶ μὲν ἡμῶν παρῆχεται, ἢ ἀνοί
 ξας ἅμα τὸν ταῦρον, κατὰ
 τὰ νῶτα. λέω τινα, ἔφη, ἡκολά
 ζαν ἰδέσθαι, ἐμβιβάσας αἰς τὸ
 μηχανήματα τῶν, καὶ κατα
 κλέσας, πεπλησῆναι μὲν τοῦ
 αὐλῆς τῶσδε πρὸς τοῦ μνησθῆ
 ρας ἔβουδ, πῦρ δὲ ἰποκείν
 ῃ κινῶν. ἢ ὁ δὲ οἰμῶξεται, καὶ
 βοῆσεται, ἀλλήλοισ τῶν ὁ δὲ
 ρας ἐχόμεν ὁ βόη, ὁ δὲ τῶν
 αὐλῶν μέλησι ἀπτελῆσα
 οἷα λιγυράτατα, καὶ ἰπανη
 σθαι θρῶσθαι, καὶ μνησθῆται
 γορῶ.

bit vociferabiturque inusitatis & ineffugibilibus detentus do
 loribus, ceterum vociferatio per tibiae tantum tibi ab
 soluet innum stridulum, & lugubre quiddam modulabitur:
 quum

mendis supplicij volupta
 tem cupientissime caperem.
 Iam verò boue fabricato
 ad me venit ferens illum,
 aspectu sanè pulcherrimum,
 atque accuratissime ad ve
 ri bouis imaginem expres
 sum. Tantum illi motus &
 mugitus deerant, quò mi
 nus viuis esse putaretur. Vi
 so autem illo, statim ex
 clamabam: Dignum mu
 nus Pythio, mittendus est
 hic taurus Apollini. Porò
 rò Perilaus assistens: Quid
 si, inquit, sapientiam quæ in
 illo est, perdisceres, ac v
 sum cui præbendo forma
 tus est? Et cum dicto tau
 rum per dorsum aperuit.
 Si quem, inquit, cruciatu
 bus torquere volueris, cona
 iecto illo in machinam, ac
 dorso iterum concluso, haf
 ce tibiae naribus bouis ad
 motas accommoda: ignem
 autem succendere iubeas: ac
 ille quidem inclusus plora
 bit vociferabiturque inusitatis & ineffugibilibus detentus do
 loribus, ceterum vociferatio per tibiae tantum tibi ab
 soluet innum stridulum, & lugubre quiddam modulabitur:
 quum

χορῶτατον, ὡς ἢ μὴ κολεῖσθαι
 οἱ δὲ τέρπειδα, μεταξὺ
 καταλόβου. ἐγὼ δὲ ὡς τὸ
 ἦκου & ἐμυσάχθην τῷ βασι-
 μηχανίῳ τῷ ἀνδρὸς, καὶ τῷ
 ἰπποῖνοισιν ἐμίση & τὸ κατα-
 σκονάσμα. καὶ οἰκείαν αὐ-
 τῷ τιμωρίαν ἐπέθηκε. καὶ ἄγε
 δὴ, ἔφω, ὁ Πειλάει, ἀ μὴ
 λεγῆ ἀπὸς ὑπόσχεοις ταῦτά
 δεῖ, ἀλλ' ἔξομ ὑμῖν, αὐτὸς ἑσθ-
 θῶν, τῷ ἀπέθειαν ἢ τέχνης,
 καὶ μίμισα τὸς βοῶντας, ἢ
 εἰδόμεν, ἢ καὶ ἀ φῆς, μίλη δὲ
 πῶν ἀλλῶν φέγγεται. πέθειαι
 μὴ τόδεις ὁ Πειλάει. ἐγὼ δὲ,
 ἐπὶ ἐνδομῷ, κατακλείε-
 σθαι δὲ, πῦρ ὑφ' ἀπὸν ἐκείνου
 ἀπλάμβανει, ἢ πῶν, τὸν ἄ-
 ξιον μισθὸν τῆς θαυμαστῆς
 τέχνης, ἢ ὁ διδασκαλῆ
 τῆς μουσικῆς παρῶν αὐτὸν
 αὐτῆς. καὶ ὁ μὴ δίκαια ἔπα-
 σχαν, ἀπλοῦσαν ἢ αὐτὸν μὴ
 χανίας. ἐγὼ δὲ ἴδοντα, καὶ ἐτι
 ἔμπροσω ὄντα τὸν ἀνδρα, ἐξ-
 κερθίλου λαλῶν, ὡς μὴ
 μίανσαι

mus omnium canas. Ac ille enimvero iustissima passus est;
 sua ipsius excellenti fruens industria. Porro autem ego vi-
 uentem, & adhuc semiuivum spirantem iussi eximere, ne si
 immis

quinetiam insuper mugitū
 ciebit tristissimos, ita ut ille
 inter modulandum tormen-
 tis crucietur: tu vero singu-
 lari voluptate afficiaris.
 Porro ego his auditis crude-
 lem machinā extremē aur-
 fatus sum, & immanem illam
 instrumenti indolem pro-
 fusus respui, conueniensq; &
 debitum illi supplicium im-
 posui. Et age, inquam, ὁ Pe-
 rilae, ne vana videatur esse
 tua promissio, ipse nobis in
 taurum ingressus, veram ar-
 tis tuae industriam compro-
 bato, ac vociferantes imita-
 re, ut certò cognoscam num
 ea quae iactas carmina per
 tibi cantata exaudiantur.
 Perilaeus nihil cunctatus his
 dictis promptè obtemperat.
 Ego autem postquam in-
 gressus est, concluso tauro i-
 grem iussi succendere. Reci-
 pe, dixi, debitum arti tuae
 tam admirandae premium;
 ut magister musices ipse pri-

ἴδοντα τὸν ἀνδρα, ἐξ-
 κερθίλου τῷ λαλῶν, ὡς
 μὴ ἑμυσάχθην τῷ βασι-
 μηχανίῳ τῷ ἀνδρὸς, καὶ
 τῷ ἰπποῖνοισιν ἐμίση & τὸ
 κατασκονάσμα. καὶ οἰκείαν
 αὐτῷ τιμωρίαν ἐπέθηκε. καὶ
 ἄγε δὴ, ἔφω, ὁ Πειλάει, ἀ
 μὴ λεγῆ ἀπὸς ὑπόσχεοις
 ταῦτά δεῖ, ἀλλ' ἔξομ ὑμῖν,
 αὐτὸς ἑσθθῶν, τῷ ἀπέθειαν
 ἢ τέχνης, καὶ μίμισα τὸς
 βοῶντας, ἢ εἰδόμεν, ἢ καὶ
 ἀ φῆς, μίλη δὲ πῶν ἀλλῶν
 φέγγεται. πέθειαι μὴ τόδεις
 ὁ Πειλάει. ἐγὼ δὲ, ἐπὶ ἐνδο-
 μῷ, κατακλείεσθαι δὲ, πῦρ
 ὑφ' ἀπὸν ἐκείνου ἀπλάμβανει,
 ἢ πῶν, τὸν ἄξιον μισθὸν
 τῆς θαυμαστῆς τέχνης, ἢ ὁ
 διδασκαλῆ τῆς μουσικῆς
 παρῶν αὐτὸν αὐτῆς. καὶ ὁ
 μὴ δίκαια ἔπασχαν, ἀπλοῦ-
 σαν ἢ αὐτὸν μὴ χανίας. ἐγὼ
 δὲ ἴδοντα, καὶ ἐτι ἔμπροσω
 ὄντα τὸν ἀνδρα, ἐξκερθίλου
 λαλῶν, ὡς μὴ μίανσαι

φαίναται τὸ ἔργον ἰναποθα-
 νῶν. ἐκάνορ μὲν ἀταφορ κα-
 τὰ κρημνῶν ῥήλαρ ἐκίλου-
 ῥ. καθάρας δὲ τὸν βουῶ,
 ἀπὸ πρῶτα ὑμῖν, ἀνατιθεῖς
 ὁμόφορ τῷ θεῷ, καὶ ἰπιρῶ-
 ψαι γὰρ αὐτῶ ἐκίλου ῥ. τῶ
 πᾶσιν διύχισιν, τῶ ἀνατι-
 θεῖν ῥ. ἰμὲ τῶγομά, τὸν τε-
 χνίτῶ τὸν Πείλασρ, τῶ ἰ-
 πίνοισρ τῶ ἐκένου, τῶ δι-
 κάσοισιν τῶ ἰμῶ, τῶ πρῶ-
 πῶσιν τιμοσίαν, τὰ τὸ βροῦ
 χαλκίως μέλη, τῶ πρῶ τῶ
 σῆραρ τῆς μουσικῆς. ὑμῆς
 δὲ, ὦ Δελφοί, δίκαια ποιῆ-
 σίτε. θυῦντῶ μὲν ἰπὶρ ἰ-
 μὲ μὲ τὰ τῶν πρῶσιν, ἀνα-
 θεῖν δὲ τὸν τιῦρορ ἰρ ἰας
 ἡῶ τῶ ἰροῦ, ὡς πάντῶ ἰρ
 δῆσρ, οἷ ῥ. ἰγὼ πῆς τὸς πο-
 ῖνρ ἰρ ἰμῖ, καὶ ὁπῶς ἀμῶ-
 μῖ τὰς πρῶτῶ ἰρ ἰασρ
 ἰπιθυμίας αὐτῶ. ἰκανὸρ γὰρ ἰρ
 ῥ. τὸ μόνου, ἀηλῶσῶ μῖ ῥ. πρό-
 πορ, Πείλα ῥ. ἰσοσῶδῶς, ἰρ ὁ
 τᾶσρ ῥ. ἀνατιθεῖς, ἰρ μῖ κῖτι
 φῦλα.

immoreretur, nece sua o-
 pus contaminatum impia-
 ret: illum inhumatum per
 scopulos præcipitari impe-
 ravi. Taurum verò piaciū-
 lis mundatum, deo dedican-
 dum legavi, omnemq̄ de il-
 lo historiam iussi ascribe-
 re, dedicantis mei nomen,
 Periläum artificem illius,
 immanem sententiam, meam
 in puniendis maleficis æ-
 quitatem, conueniens sup-
 plicium, primos artificis
 concentus & modulatio-
 nes, præterea primam mu-
 sices experientiam. Vos au-
 tem, Delphi, iuste facietis
 si pro me unā cum legatis
 sacra feceritis, taurumq̄
 deo in eleganti delubro de-
 dicaueritis, ut omnibus per-
 spicuum fiat, quo ego ad-
 uersus eriminosos sim ani-
 mo, tum quā acerbitate vl-
 cisci soleam superuacuas il-
 lorum ad perpetranda
 malitiam cupiditates. Ita-
 que hoc ipso solo factis sa-

iis superq̄ quibus moribus præditus sim, manifestatum est,
 Perilæo supplicis affecto, ac tauro dedicato, neque ampliùs
 ad

φουλαχθῆς πῆς ἄλλω ἰσοπα-
 ζομένην ἀλλήματα, μηδὲ με-
 τωλίεσσι ἄμοιτι, πᾶσι μόνω
 τὰ τῶ τεχνίων μυκῆματα. καὶ
 ὄτι ἐν μόνῳ αὐτῷ καὶ ψῆραν
 ἔλαβον τῆς τέχνης, καὶ κατέ-
 παυε πῶ ἄμουλον ἐκάνω
 καὶ ἀπαυθροπον ὀλλῶ. καὶ
 τὰ μὲν παρόντα ταῦτα παρ-
 ἱμοῦ τῷ θεῷ, ἀναθήσα δὲ καὶ
 ἄλλα ποικίλους, ἰσαδέρμοι
 πῆσασιν μηκέτι δῆσαι ἰσο-
 λάσων. ταῦτα μὲν, ὃ Δελ-
 φοί, τὰ παρὰ τοῦ Φαλαρίδου,
 ἀληθῆ πάντα, καὶ οἷα ἐπρά-
 χθη ἔκαπε. καὶ δίκαιοι ἄν
 εἴη μὲν πιστεύουσαι ὑφ' ἑμῶν,
 μαρτυροῦντόν, ὡς ἄν καὶ ἄ-
 λόγῳ, καὶ μηδὲ μίαν τ' ψῆδου-
 δαι νῦν αἰτίαν ἔχοντόν. εἰ δὲ
 δὲ καὶ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 μάτερον πονηρῶ δλοκονῶν, καὶ
 ἀκούον τ' ἰσοδῆσαν ἰσοδῆσαν
 ἰσοδῆσαν, ἰσοδῆσαν ἰσοδῆσαν
 ἰσοδῆσαν ἰσοδῆσαν ἰσοδῆσαν

vis
 rum non imprudentes, nullam nunc mentiendi occasionem
 aut causam habeamus. Quòd si quoque necesse est pro viro
 nos esse supplices, quem falsò multi suspicantur esse im-
 probum, quippe qui inuitus & coactus in malos animada
 uerit: supplicamus vobis nos Acragantini, qui & Gra-
 ei su-

ad aliorum torquendorum
 musicam referuato, quem
 nihil aliud modulatum est
 se pro certo affirmo, pra-
 terquam solos mugitus ar-
 tificis: quòdque in solo is-
 pso artis periculum fecerim,
 ac statim barbaram illam
 & inhumanam musicam
 compefuerim. Atque haec
 quidem in praesens Deo of-
 ferre libui. Dedicabo ve-
 rò illi & alia saepenumero,
 ubi tantum illius munifi-
 centia consecutus fuero, ut
 amplius poenarum acerb-
 itate erga noxios non egeam.
 Haec equidem, ὃ Delphi,
 quemadmodum à Phalar-
 ride facta sunt, singula
 quamverissimè percensui-
 mus. Iusti verò utique ha-
 bendi simus, si fidem vos
 bis facientes, veritatis tes-
 timonium illi praestiteris
 mus: quippe qui harum rez

εἰς τὸ ὄντω, καὶ τὸ ἀρχαῖον
 Δωσιῶς, περὶ σὺν ἄνδρα,
 φίλον εἶν' ἐθέλοντα, καὶ πολ-
 λὰ καὶ δημοσίᾳ καὶ ἰδιώξει
 κασον ὑμῶν εἰ ποιεῖσαι ὄρ-
 μῆμφορ λάβετε ἔν' αὐτῶ τὸν
 ταῦρον, καὶ ἀνάθετε, καὶ ὑς
 ξαοθὶ ἄτερ τῆς Ἀκράγαν.
 τῶ, καὶ ἄτερ αὐτῶ Φαλάει
 Αἰῶ. καὶ μὴν ἡμῶς ἀπ' ἀληθῶς
 ἀπ' ἐμψηγε, μὴτ' ἐκ' ἄνω ὑ-
 βείσητε, μὴτ' ἐκ' ἄνω ἀπ' ἐ-
 ρίσητε ἡμῶν τῆ ἄμα καὶ
 δικαιοτάτῳ ἀναθέματῶ.
 contumelia afficiatis, eademq̄ opera Deum elegantissimo
 iuxiā ac iustissimo munere priuetis.

ci sumus, & ex antiquo Dos-
 res, complectamini humani-
 tate vestra virum amicitiam
 vobiscum iungere cupientē,
 ac eum qui multūm & pu-
 blicē & priuatim unicuique
 vestrūm benefacere & pro-
 desse studeat. Assumite igi-
 tur vos ipsi taurū, deoq̄ de-
 dicatum offerite, ac pro As-
 cragante ipsiūq̄ Phalari-
 dis salute precantes, vota fa-
 cite. Et nolite nos infecta le-
 gatione dimittere, ne & illū

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

ARGVMENTVM EIVSDEM.

Phalaris Astyalensis tyrannus Siculus fuit, cui Perillus
 taurum æneum conflavit, quo nouum haberet mi-
 seros torquendi genus. In quem tamen ipse autor inclu-
 sus, subiecto igni primus (vt decuit) artificij sui verum
 experimentum præbuit, mugitūq̄; pro humana voce
 moriens dedit. Phalaris postea taurum Delphos misisse
 legitur, vt Phæbo dicatus, in eius templo reponeretur,
 monumentum simul futurum & artis exquisitissimæ, &
 inuenti crudelissimi, & poenæ meritō in autorem retor-
 tæ. Verūm Delphi munus vt à tyranno missum repa-
 rdârunt. Hisce verò duabus Luciani orationibus Phala-
 ridis legati taurum Delphis principibus commendare
 fatagunt. Historiam scribunt Orolius lib. 1. cap. 20. Sa-
 bell.

bell lib. 4. Ennead. 2. Huius taurus nobilitatus est ab omni autorum genere. Facit quoq; huius mentionem Augustin. ad Maced. de Vera felicitate. Cic. Tusc. quest. 2. Seneca de Ira & Clementia lib. 2. cap. 4. Pindarus Ode 1: Pyth. Persius Satyra. 3. Ouid. lib. 1. de Arte amandi:

Et Phalaris tauri v. orienti membra Perilli

Torruit — idem lib. 3. Tristiam:

Quiq; bouem Siculo fertur donasse tyranno,

item lib. 5. ibidem:

Viq; dedit iustas tauri fabricator aheni.

Postremo meminit quoq; eius Pontanus, videlicet:

— clausus boue mugit aheni

Infelix faber —

a. ET ENIM viro natura bono.] *Viro bono natura nihil aequè aduersum, quam panas sumere de merentibus.*

ΦΑΛΑΡΙΣ Β.

PHALARIS II.

Vincensio Obsopæo interprete.

ARGUMENTVM.

DEclatio breuis, sed arguta est, qua ex Delphicis sacerdotibus quidam suadere fingitur, quò donum Phalaridis de quo in superiore oratione agitur, in templum recipiatur, ac Deo consecratur. Genus causæ deliberatiuum est, status negotialis. Exordium habet densum, vt in quo vna ferè periodo & suspiciones eas quibus fauore aliquo adductus aut aliàs corruptus ad suadendum accessisse videri poterat, à se remouet, & sola beneuolentia studioq; communis utilitatis ad dicendū se progressum esse docet: deinde & dociles & attentos eadem breuitate facit. Post exordium Propositio sequitur. Hanc confirmat primùm ex locis honestatis, ostendens impium, ac propè sacrilegum fore, si domum hoc à templo excludatur: neque enim quenquam posthac quicquam oblatorum esse, & deum suis sacris ac debito cultu priuatum iri. Deinde contra voluntatem ipsius Dei esse, vt qui certis indicijs ac signis declarant, gratam

istam